

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

II. De quodam presbytero excaecato, & de excommunicatis interrogatio
synodalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

strenuum adiutorem, ad honorem nominis sui condonare dignatus est. Et peractis diuinæ maiestati precibus, incli- nantes se coram pii principis adstantibus missis, gratifican- tes & magno principi laudes persoluentes, deinde recto or- dine confederunt: & prævio sancto Spiritu, quædam capi- tula magis necessaria ex canonicis institutionibus subscri- pserunt, errata corrigere, superflua abscidere, rectavia regia coarctare. Post hæc prudentissimus rex regnorum, sacro- sanctis diuinæ religionis interfuit mysteriis, & sancti patres secretis palatinis. Et concordia erat in cunctis ad laudem Iesu Christi Domini nostri, cui sit laus & gloria per infinita sæculorum sæcula.

C A N O N E S.

I.

Psal. 67. Post ingressum sancti & synodalis colloqui, e cælis diuinum implorabant auxiliū, vt Deus omnipotens, qui, David canente, inhabitare facit vnanimis in do- mo, & dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ, in domo sua, in sancta videlicet ecclesia, clerum, & po- pulum vnanimis dignaretur cohibere, virtutem & fortitudinem dare, vt in nullo dissiderent: quatenus rationabilia meditantes, & dictis concordarent, & factis.

II.

Thren. 4. Cum hæc pro vnitatem tam cleri quam populi tra- ctarentur, quidam presbyter venit medius, a quo- dam laico excæcatus, eiusdem criminis, propter quod cæcus fuerat effectus, liberrimus, vt testatur episcopus, in cuius sancta Synodo post excæca- tionem coram positus, securus est factus. Quapro- pter idem episcopus præcepit, vt veniret laicus, & de tam nefando scelere satisfactionem procuraret agere. Qui nequaquam consensit, sed communem episcoporum Synodum appellauit. Perpenden- tes episcopi lamentationem Ieremiæ impleri, au-

ANNO
CHRISTI
895.

rum obscurari, lapides sanctuarii ab hostibus destrui, & iterum in membris suis Christum crucifigi, suspirantes & compassibiliter ingemiscetes, vicariis pro se & sancto clero transmissis, proclamantes, & pium ecclesiarum defensorem appellantes & consilium postulantes quid statuere dignaretur pro talibus & similibus, qui pro diuersis erratibus & certis criminibus sunt incorrigibiles, & iusto anathemate mucrone apostolici sermonis absciduntur, quo ait: *Tradite huiusmodi satanæ in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini.* Et iterum: *Cum huiusmodi nec cibum sumere.* Sed tamen, indurante diabolo, quamuis excommunicentur, ad pœnitendum non emolliuntur, sed sicut scriptum est: *Impius cum in profundum peccatorum venerit, contemnit: profundum peccatorum intuentes, & in desperationem proruentes.* Et erit nouissimus error peior prior. Mittentes etiam ei contra eos scripta instituta canonica, in Canonibus sanctorum apostolorum capitulo vndecimo: *Quod cum excommunicatis non sit orandum.* In Nicæno magno Concilio, capitulo quinto: *Qui suo peccauerunt euidenter episcopo, excommunicati rationabiliter ab omnibus æstimentur.* In Antiocheno sancto Concilio, capitulo secundo: *Vt si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, seu quilibet ex clero, communicare deprehensus fuerit cum excommunicatis, etiam iste communionem priuetur, tamquam qui regulam confundat ecclesiæ.* In epistola Callisti papæ: *Vt nemo cum eis in oratione, aut cibo vel potu, aut osculo communicet, nec eis Aue dicat.*

Concil. Tom. 24.

LIII ij